

Κυριακή του Παράλυτου: Έχουμε την υπομονή του παράλυτου;

[Ορθοδοξία / Θεολογία](#)

[Σωτήριος Θεολόγου](#)

Χριστός Ανέστη!

Για λίγες ακόμα μέρες, θα λέμε στις καθημερινές συνομιλίες: «Χριστός Ανέστη! Αληθώς Ανέστη!»· αλλά, καλούμαστε το γεγονός της Αναστάσεως να το ζούμε καθημερινά στη καρδιά μας και στη ζωή μας.

Σήμερα, ο ευαγγελιστής της αγάπης, ο Ιωάννης, μάς μεταφέρει νοητά στην προβατική κολυπήθρα που στα εβραϊκά λεγόταν Βηθεσδά. Σε εκείνη την κολυπήθρα πήγαινε πλήθος ανθρώπων που έπασχαν από κάποια ασθένεια: τυφλοί, παράλυτοι κ.α., οι οποίοι περίμεναν την κίνηση του νερού για να μπουν μέσα. Κατά καιρούς, άγγελος Κυρίου κατέβαινε σε εκείνο το μέρος και τάραζε το νερό. Ο πρώτος ασθενής που έμπαινε μέσα γινόταν καλά από την ασθένειά του· έβρισκε την πολυπόθητη ίαση που περίμενε.

Ανάμεσα στο πλήθος των ασθενών, υπήρχε ένας άνθρωπος 38 χρόνια με την ασθένειά του· ήταν παράλυτος. Ήταν η εορτή των Ιουδαίων και ο Ιησούς ανέβηκε στα Ιεροσόλυμα. Μόλις είδε τον παράλυτο που γνώριζε πόσο καιρό ήταν εκεί, του λέει: «θέλεις υγιής γενέσθαι;», Θέλεις να γίνεις υγιής; Του λέει ο παράλυτος τον πόνο του: Κύριε, άνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῆ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει Κύριε, δεν ἔχω ἄνθρωπο να με βάλει στην κολυμπήθρα ὅταν ταραζέται το νερό. Εγώ προσπαθῶ να μπω, ἄλλα ἐρχεται ἄλλος και μπαίνει πριν ἀπό ἐμένα . Αποκρίθηκε, τότε, ο Ιησούς: ἔγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει Σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα. Από εκείνη τη στιγμή, ο παράλυτος ἔγινε καλά.

Η ἰασή του ἔγινε ἀπό τον Ιησού την ἡμέρα του Σαββάτου και οι Ιουδαῖοι εξαγριώθηκαν (ἦταν ιερή ἡ μέρα του Σαββάτου) ἐναντίον του (ενν. του παραλυτικού). Στην ἐρώτηση των Ιουδαίων ποιος εἶναι ο ἄνθρωπος που σου εἶπε σήκω και περπάτα, ο παράλυτος δεν γνώριζε το ὄνομα του Ιησού, γιατί εἶχε ξεφύγει. Μετά ἀπό αὐτά τα γεγονότα, ο Ιησούς βρίσκει τον θεραπευμένο μέσα στο ναό και του λέει: ἴδε υγιής γέγονας· μηκέτι ἁμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται, Δες, ἔχεις γίνε υγιής. Μην αμαρτάνεις πια, για να μη σου συμβεῖ κάτι χειρότερο. Ἐφυγε ο ἄνθρωπος και ἀνήγγειλε ὅτι ο Ιησούς εἶναι Αὐτός που τον ἔκανε υγιή.

Σε αὐτή την ευαγγελική περικοπή, αξιοσημεῖωτο εἶναι να θαυμάσουμε την υπομονή του παράλυτου. Περίμενε ἐπὶ 38 ολόκληρα χρόνια να βρεῖ τη θεραπεία του. Περίμενε καρτερικά, μέχρι να γίνε καλά. Ὅμως, προσπαθοῦσε να κάνει ὅ,τι

μπορούσε και αυτός με τις λίγες δυνάμεις. Τον είδαμε στο Ευαγγέλιο να προσπαθεί να μπει μέσα στην κολυμπήθρα, αλλά άλλοι ερχόντουσαν και έμπαιναν πρώτοι μέσα. Δεν στάθηκε, ωστόσο, αφορμή να σταματήσει τις προσπάθειές του για να βρει την ίαση. Θα λέγαμε, σήμερα, δεν απελπίστηκε και δεν απογοητεύτηκε από τις «αποτυχίες» του.

Και ερχόμαστε στο σήμερα. Ερχόμαστε στη ζωή μας και στις πράξεις μας.

Εμείς δείχνουμε την υπομονή που έδειξε ο παράλυτος; Παρά τις αντιξοότητες, εμείς συνεχίζουμε ή σταματάμε τις προσπάθειές μας;

Εμείς δεν αντέχουμε να περιμένουμε λίγες μέρες, θα αντέξουμε 38 χρόνια όπως ο παράλυτος;

Δεν έχουμε ασκηθεί στην υπομονή! Όταν κάτι θέλουμε, το θέλουμε εκείνη την ώρα, αλλιώς πέφτουμε σε απελπισία και απογοήτευση.

Αν δεν καταφέρουμε κάτι, απελπιζόμαστε και παρατάμε τα πάντα. Παραιτούμαστε από τη ζωή. Αν αμαρτήσουμε, μένουμε στην αμαρτία και δεν σηκωνόμαστε ξανά. Στη ζωή, όμως, θα πέσουμε 1000 φορές και θα σηκωθούμε 1001. Να είμαστε μαχητές, να μπορούμε να κάνουμε αυτό που μπορούμε και τότε θα έρθει ο Χριστός να κάνει αυτό που για μας είναι αδύνατο.

Επίσης, σταματάμε τις προσπάθειές μας και απελπιζόμαστε γιατί στηριζόμαστε στους ανθρώπους και όχι στο Θεό. Στηριζόμαστε σε ανθρώπους που πιστεύουμε ότι θα μας βοηθήσουν, αλλά δεν μας βοηθούν. Και φτάνουμε στην απελπισία. Μπροστά μας φαίνονται όλα μαύρα και σκοτεινά. Εκεί είναι η ευκαιρία να στηριχθούμε στο Θεό. Να στηριχθούμε σ' Αυτόν που για εμάς σταυρώθηκε και μάς χάρισε την Ανάσταση· μάς έκανε μέτοχους της δικής Του Αναστάσεως.

Εν κατακλείδι, ας δούμε το παράδειγμα του παράλυτου. Περίμενε τόσα χρόνια για να γίνει καλά, αλλά δεν απελπίστηκε ούτε μία μέρα. Γιατί πίστευε ότι θα γίνει καλά· και έγινε. Έγινε υγιής όχι από τους ανθρώπους, αλλά από τον ίδιο το Θεό. Έτσι και εμείς, να στηριχθούμε στον Αναστάντα Θεό και να ελπίζουμε σ' Αυτόν. Φτάνει να κάνουμε και εμείς τη δική μας μικρή προσπάθεια και Εκείνος θα κάνει όλα τα υπόλοιπα.

PERMANENTLY_REMOVED